

Brief Syt A 1859 050-051. 0056-0057, Brief no. 82 en 85. Brief 17 oktober 1859

Zeer Geachte Heer!

Naar 't mij voorkomt heb ik mij betreffende het corr'n van den tweeden druk niet duidelijk uitgedrukt, of begreep ik U niet best. Daarom zal ik eens zeer bepaald opgeven hoe ik die corr-cie wenschte en U zult het misschien juist zóó begrijpen:

Zend het terug : met revisie er op. Dan ontvang ik revisie en zet er, na de verbetering afdrukken onder. Dat afdrukken betekent geschikt voor den eersten druk.

Ten laatste ontvang ik een derde proef. (zoo als die in orde voor den eerste druk is) en verbeter daarin voor den tweeden druk. Is't goed zoo?

Nu heb ik nog een woordje over uw beschouwing van den Leidschen Postdirekteur. Ik heb het genoeg dien heer te kennen en het smart mij niet – met betrekking tot ZE.- zoo geheel met U van opinie te moeten verschillen. Van de vele menschen die ik leerde kennen, vooral ook als ambtenaar, ontmoette ik zelden zulk een dóór en dóór strikt eerlijk, regtschapen en regtvaardig mensch. Een man die den gedanen Eed van getrouwheid in zijn bediening, voor geen wereldsch goed zou schenden ; die immer, dag en nacht, (zelfs verscheidene malen ten koste zijner gezondheid) op zijn post was, en dat blijven zal, zoo lang het hem mogelijk is. De Heer Postdirekteur van Leiden, zou waarlijk in zijn betrekking een uitnemend model zijn om geteekend te worden. Eén staaltje zijner strikterlijkheid, waarbij een aantal soortgelijken zouden te voegen zijn: Tijdens het vigeren der vroegere postwet – toen de ambtenaren der P,n vrijdom van briefport hadden ('t welk om het misbruik dat sommigen er van maakten, werd opgeheven / ontving de heer N. destijds te Breda, gedurig brieven van zijne familie, in die brieven, vrij van porto, had men dikwijls zonder nadenken, voor andere leden dier familie, terzelfder stede woonachtig brieven ingesloten (de porto's waren van die distantie 6 stuivers). Wat deed hij? Uit eigen zak voldeed hij het volle porto dier ingesloten brieven, en liet ze door de bestellers bezorgen, totdat, na verloop van eenige jaren zijne vrouw zulks bemerkte en der familie verzocht – in 't belang van haars echtgenoots beurs – (daar hij te royaal was om 't te melden) die brieven niet meer in te sluiten, maar regtstreeks te verzenden dewijl haar man in die zaken het geringste misbruik in strijd met zijn pligt rekende.

Ik heb de zekerheid dat de Leidsche Postdirekteur als ambtenaar zeer hoog staat aangeschreven, en 't bewijs is voorhanden, aangezien ZE een der vier voornaamste kantoren van 't land heeft, ('t geen in den tegenwoordige tijd nog al iets betekent. Maar wij moeten het erkennen er wordt dikwijls erg gesmokkeld met de verzending van drukwerken, en wanneer de wet zegt: Eén vel druks kost 2 centen port zelf met de Copij (van dat vel) mag dan een ambtenaar , die eenmaal ook van zijn led (?) rekenschap zal moeten geven – mag hij twee of meer vellen, voordiezelfde – al zeer geringe som – laten passeren en 't land zo0 tekort doen? Met de les: geef den Keizer wat des keizers is, kan 't er niet door!

Wat verder de Heer Postdr. betreft ZE is zeer gestreng ; ook ik heb wel eens gemeend - met betrekking tot geringe correspondies op proefbladen – al te streng doet – wanneer men de wet leest en 't in gemoede beschouwt, waarlijk dan is hij niets minder dan een strikt eerlijk, regtvaardig en getrouw dienaar zóó van den staat als van het publiek en – hoewel 't soms (bij herinnering aan vroegere misschien in Leiden plaats gehad hebbende vrijgevigheid) voor het publiek op deze wijze niet zoo aangenaam is, zoo vertrouw ik vast dat U – die Ik het genoeg gehad, ten mijnen opzigt als een royaal mensch te leeren kennen. - na deze inlichting met mij zult zeggen. Inderdaad ofschoon lastig voor de beurs Eere zulk een ambtenaar! Eere hem, die bovendien, dikwijls met den meesten takt (de bewijzen zijn bij het hoofdbestuur in legio voorhanden) moeilijkheden van vermiste

vrieven etc. ten gerieve van 't publiek aan 't licht heeft gebragt. Een ding verzeker ik U nog ten slotte, dat er nimmer eenig oponthoud ten zijnen kantore – althans met zijn medeweten – zal plaats hebben, wanneer het verzondene drukwerk in orde is, zoowel met als zonder de copij er van.

Gij vraagt mij misschien, geachte heer hoe ik zoo juist met dien heer Postdr. bekend ben? Ik zal 't U zeggen. Reeds als kind logeerde ik meermalen ten zijnent ; van hem ontving ik zoovele heerlijke lessen van regt en goede trouw, die mij immer dierbaar en heilig zullen blijven, hij is de eigen broeder mijner lieve Moeder.

En nu meent gij toch niet dat ik partijdig ben: geloof mij in trouwe ik heb zeer weinig familiezwak en – ware de man waarover wij spreken niet zoo als ik hem schetste, ik zou het stilzwijgen bewaard, en gedacht hebben. Het oordeel is billijk! Maar nu ik was aan dien getrouwen man deze uitwijding verschuldigd. Eilieve ga eens opmerken, of ik niet naar waarheid geschetst heb. Bij heerschende misbruiken gestreng, doch trouw aan zijn pligt; verantwoordt voor zijn geweten; verantwoordt voor God!

T zal mij later aangenaam zijn eens te horen of mijne portretjes voor den tweeden druk geschikter navolging zijn. De uitvoering van mijn Arme muzikmeesrer, in druk, is dunkt mij zeer fraai.

Na vriendelijke groeten, met de meeste achting,

Zeër Geachte Heer!

UEDWD

J.J. Cremer

's Hage 17 oct 1859

Betreft: 5. Wilhelmus, geboren 12 Augustus 1802 te Bommel, directeur van het postkantoor te Leyden, gehuwd met Catharina Petronella van den Ham.

Leen Geachte Heer!

Naar 't mij voorkomt heb ik mij
betreffende het corr.^e van den tweede

Naar 't mij voorkomt heb ik mij
betreffende het corr.^e van den tweede
druk niet duidelijk uitgedrukt, op
begreep ik 't niet best. Daarom zal
ik eens zeer bepaald opgeven hoe ik
die corr.^e wenschte en 't dult het mij
schijn juist zoo begripen:

Eens ontvang ik een proefblad en
zend het terug; met revisie er op.

Dan ontvang ik revisie en het er,

zend het terug; met revisie er op.

Van ontrang ik revisie en het er,
na de verbetering afdrucken onder.
Dat afdrucken beteekent geschikt voor
den eersten druk.

En laatste ontrang ik een derde
prœf. (zoals die in orde voor den eersten
druk is) en verbeter daarin voor den
tweeden druk. Is't gaed zoo?

En heb ik nog een woordje over uw
beschouwing van den Leidlichen Pasto-
teur. Ik heb het gevoelen dien heer te ken-
nen en het smart mij niet - met betrek-
king tot U. zoo geheel met U van opinie
te moeten verschillen. Van de vele menschen
die ik leerde kennen, vooral ook als amb-
tenaar, ontmoette ik zeldor, zuchten door
en door strikt eerlyk, rechtschapen en

En door strikt eerlyk, rechtschapen en
regtraardig mensch. Een man die den
gedanen eed van getrouwheid in zijn be-
diening, voor geen wereldsch goed lau-
schenden; die immer, dag en nacht,
(zelfs verscheidene malen ten koste zijner
gezondheid) op zijn post was, en dat bli-
ven zal, zoo lang het hem mogelijk is.
De Heer Postdirecteur van Leiden,

De Heer Postdirecteur van Leiden,
Zoo waarlyk in zijn betrekking een uit-
nemend model zijn om geteekend te wor-
den. Een staalje zijner striktlee-
lykheid, waarbij een aantal soortge-
lyken zouden te roeger zijn: Tjyden het
vrijeren, ~~de~~ vroegere postwet - toen
de ambtenaren der P.^z vrijdom van brief-
post hadden, (het welk om het misbruik

dat sommigen er van maakten, werd opge-
heven) ontving de heer D. destijds te Bre-
da, gedurig brieven van zijne familie; in
die brieven, vrij van porto, had men dik-
wijls zonder nadenken, voor andere leden
dier familie, terzelfder stede woonachtig
brieven ingesloten (de porto's waren van
die distantie & stuurers). Wat deed hij?
Niet eigen Zak voldeed hij het volle port

die distantie & stuurers). Wat deed hij?
Niet eigen Zak voldeed hij het volle port
dier ingesloten brieven, en liet ze door de
bestellers bezorgen, tot dat, na verloop
van eenige jaren zijne vrouw zulks be-
merkte en der familie verzoekt - in 't
belang van haars echtgenoots beurs-
(daar hij te royaal was om 't te melden)
die brieven niet meer in te sluiten, maar
rechtstreeks te verzenden dewijl haar man
in die zaken het geringste misbruik in

tegtreeks te versenden, demijl naar men
in die zaken het geringste misbruik in
stryd met zijn plicht rekende.

Ik heb de zekerheid dat de Leidsche Post
Directeur als ambtenaar zeer hoog
staat aangeschreven, en 't hemijl voor-
handen ~~is~~, aan gezien 't een der vier
voornaamste kantoren van 't land heef,
(t geen in den tegenwoordigen tijd nog
al iets beteekent.)

Maar

Maar mij moeten het erkennen er wordt
dikwijls berg gesmokkeld met de ver-
zendung van drukmerken, en wanneer
de met zegt: een vel druks kost 2 cents
post zelfs met de copie (want dat vel, mij
dan een ambtenaar - die eenmaal ook van
zijn led zal rekenschap moeten geven -
mag hij twee of meer vellen, voordien
- de al zeer geringe som - laten passeren en
t 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

- de- all zeer geringe Som- laten passeren
Z land zoo te kort doen? Met de les:
Geef den Keizerorak des Keizers is, kan't
er niet door!

Wat verder den Heer Postd^e betreft,
Zr. is gestreng; ook ik heb mel eens ge-
meend - met betrekking tot geringe cor-
respondies op proefbladen - al te streng
doch - wanneer men de met leest en
Z in gemaede beschouwt, waarlijk dan

doch - Wanneer men de met leest en
Z in gemaede beschouwt, waarlijk dan
is hij niets minder dan een strikt eer-
lijk, rechtvaardig en getrouw dienaar
Zoo van den Staat als van het publiek
en - haemel Z soms (bij herinnering aan
vraagere misfchien in Leiden plaats ge-
had hebbende vrijgevigheid) voor het pu-
blik op deze wyze niet zoo aangenaam
is, zoo vertrouwt ik vast, dat U - die

ik het genoege had, ten mijnen opzichte
als een royaal mensch te leeren kennen,
— na deze inlichting met mij zult zeggen.
"Inderdaad, afschoven lastig voor de beurs
leere zulk een ambtenaar! leere hem,
die bovendien, dikwijls met den meester
Lakk (de beryzen zijn bij het hoofd-
bestuur in legio voor handen) /musje-

Lakk (de beryzen zijn bij het hoofd-
bestuur in legio voor handen) /musje-
lykheden van vermistte brieven etc. te
gerieve van 't publick aan 't licht heeft
gebragt. Een ding verzeker ik u nog
ten Slotte, dat er nimmer eenig opont-
kruid ten Zijnen Kantore — althans met
Zijn medereten — sal plaats hebben, van-
neer het verrondene drukwerk in
orde is. Doemel met, als zonder de copy

Heer het verzonkene drukwerk in
orde is, doemel met, als zonder de copy
er van.

Gij vraagt mij misschien, geachte
Heer hoe ik zoo juist met dien Heer
Pastor bekend ben? Ik zal 't u zeggen.
Reeds als kind logeerde ik meermalen
ten Zynent; van hem ontfing ik zoo-
vel heerlyke lessen van recht en goede
trouw,

die mij immer dierbaar en heilig zullen
blijven, hij is de eigen broeder mijner
lieve Moeder.

En nu meent gij toch niet dat ik
partydig ben? geloof mij in trouwe
ik heb zeer weinig familie zwaken
- ware de man waarover mij spreken niet
4

- Ware de man waarover mij spreken niet
zoo als ik hem schetste, ik zou het
stelselwijzen bevaard, en gedacht hebben.
Het oordeel is billijk! Maar nu, ik
was aan dien getrouwen man de uit-
wijding verschuldigd. Elieve ga eens
opmerken, of ik niet naar waarheid
geschetst heb. Bij heerschende mis-
bruiken gestreng, doch, trouw aan

bruiken gestreng, doch, trouw aan
Zijn plicht; verantwoordt voor zijn
gemeten; verantwoordt voor God!

& Zal mij later aangenaam zijn
eens te hooren of myne portretten
voor den tweede druk geschilder-
narvolging zijn. De uitdraening

mijn Arme muzykmeester, in druk, is
dunkt mij zeer fraai.

Ma vriendelijke groete, met
de meeste eekting,

Leergaachte Heer!

U d w d d

U d w d d

J. R. Bremer.

3 Tage 17 Oct 59.